

Sygn. akt I C 670/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy protokolant sądowy M. J.

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2016 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko TUZ Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki A. N. kwotę 7.250,00 zł (siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.03.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.530,01 zł (tysiąc pięćset trzydzieści złotych i 01/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 14,32 zł (czternaście złotych i 32/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 484,78 zł (czteryście osiemdziesiąt cztery złote i 78/100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

sygn. akt I C 670/15

UZASADNIENIE

Powódka A. N., reprezentowana przez radcę prawnego, wniosła pozew przeciwko TUZ Towarzystwu (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 7.450,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.03.2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 30.01.2014 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku, której został uszkodzony pojazd stanowiący współwłasność powódki i jej męża – samochód marki J. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdu wystawioną przez pozwanego.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał oględzin uszkodzonego auta i zakwalifikował szkodę jako całkowitą, wskazując, że szacunkowy koszt naprawy auta przekroczył wartość pojazdu w stanie sprzed szkody. Ponadto

pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności i wypłaty odszkodowania za przedmiotowe zdarzenie powołując się na to, że do uszkodzenia auta powódki doszło w innych okolicznościach niż w zgłoszonej szkodzie, gdyż sprawca wypadku w swoich oświadczeniach podaje różne przyczyny zajechania powódce drogi (najpierw, że był to wynik próby podniesienia z podłogi palącego się papierosa, potem, że manewr ten był próba uniknięcia uderzenia w przebiegającego psa).

Powódka wskazała, że dochodzone roszczenie wynika z wyliczeń pozwanego, który ustalił, że ewentualne odszkodowanie wynosiłoby 7.450,00 zł (różnica między wartością pojazdu w stanie sprzed szkody (11.600,00 zł), a wartością pozostałości (4.150,00 zł). Termin odsetek został ustalony na 30 dni od dnia zgłoszenia szkody.

Pozwany TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zakwestionował roszczenie zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. Odnosząc się do wysokości dochodzonego odszkodowania podniósł, że jest ono zawyżone i bezzasadne. Dochodzona kwota jest niewspółmierna do charakteru doznanej szkody. Podniósł, że odsetki powinny być zasądzone od dnia wyrokowania.

Na rozprawie w dniu 8.08.2016 r. (k. 202) pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30.01.2014 roku przy ulicy (...) w S. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony pojazd stanowiący własność P. N., marki J. (...) o nr rej. (...).

Do zdarzenia doszło, w ten sposób, że R. L., kierując pojazdem F. (...) o nr rej. (...), jadąc z naprzeciwka zjechał na przeciwległy pas ruchu, zajeżdżając drogę A. N. kierującej pojazdem marki J. (...). Kierująca chcąc uniknąć zderzenia, odbiła w prawą stronę i uderzyła prawym przodem samochodu w drzewo.

(dowód: oświadczenie k. 7 – 8, zeznania świadka R. L. na rozprawie w dniu 9.11.2015 r. k. 147, czas nagrania 00:06:58, zeznania powódki na rozprawie w dniu 8.08.2016 r. k. 202, czas nagrania 00:07:13, opinia biegłego sądowego M. S. k. 166 – 174, zdjęcia na płycie CD k. 175)

R. L. był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w TUZ Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

(bezsporne)

W dniu 31.01.2014 r. szkoda została zgłoszona do pozwanego.

(dowód: potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia szkody z dnia 3.02.2014 roku w aktach szkody)

Pismem z dnia 17.02.2014 TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. poinformował A. N., że z uwagi na to, iż koszt naprawy pojazdu przekracza jego wartość zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pozostałości pojazdu marki J. o nr rej. (...) zostały wystawione na aukcję internetową pojazdów uszkodzonych. Wskazał, iż została złożona oferta zakupu uszkodzonego pojazdu za kwotę 4.150,00 zł brutto. Pozwany wysokość odszkodowania określił na kwotę 7.450,00 zł brutto przyjmując wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 11.600,00 zł, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 4.150,00 zł (11.600,00 zł – 4.150,00 zł = 7.450,00 zł).

(dowód: pismo z dnia 17.02.2014 r. k. 9, oferta zakupu k. 75, k. 124)

Decyzją z dnia 4.03.2014 r. TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. odmówiło przyjęcia odpowiedzialności i wypłaty odszkodowania za w.w. zdarzenie. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie ubezpieczyciel wskazał, że przeprowadzone

postępowanie, wykazało, że do uszkodzenia auta doszło w innych okolicznościach niż w zgłoszonej szkodzie, gdyż sprawca wypadku w swoich oświadczeniach podaje różne przyczyny zajechania powódce drogi.

(dowód: pismo z dnia 27.02.2014 r. k. 10 – 11, pismo z dnia 4.03.2014 r. k. 12 – 13)

W dniu 30.05.2014 roku P. N. zawarł z A. N. umowę, na mocy której przełał na rzecz A. N. przysługującą mu wierzytelność (prawo do odszkodowania) z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 30.01.2014 r. dotyczącą samochodu J. nr rej. (...).

(dowód: umowa cesji k. 23)

Rynkowa wartość pojazdu J. (...) nr rej. (...) przed szkodą z dnia 30.01.2014 r. wynosiła 11.400,00 zł.

Wartość rynkowa tego pojazdu w stanie po szkodzie z dnia 30.01.2014 r. wynosi 4.150,00 zł.

Koszt zakupu części koniecznych do naprawy auta przekraczają dwukrotnie wartość pojazdu w stanie sprzed szkody.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. S. k. 166 – 174)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Sporne w sprawie było uprawnienie powódki do domagania się odszkodowania wobec zakwestionowania przez pozwanego okoliczności przebiegu zdarzenia z dnia 30.01.2014 roku, jak również wysokość szkody dochodzonej pozwem.

Ciężar wykazania tych okoliczności spoczywał na powódce, zgodnie z przepisem art. 6 k.c. Powódka w znacznej mierze temu obowiązkowi sprostała.

Na okoliczność przebiegu zdarzenia, w wyniku którego doszło do uszkodzenia przedmiotowego pojazdu został przeprowadzony dowód z zeznań świadka R. L. i przesłuchania powódki.

Sąd dał wiarę przeprowadzonym dowodom ze źródeł osobowych. Są one zgodne i logiczne i korespondują z oświadczeniem z przebiegu zdarzenia (k. 7 – 8).

Przyczyna dla której pojazd kierowany przez sprawcę R. L. wjechał na pas ruchu powódki, nie ma wobec aktualnie zgromadzonego materiału dowodowego, znaczenia i nie może stanowić podstawy odmowy przyznania należnego odszkodowania. Zarówno w oświadczeniu (K. 7 – 8) jak i w toku zeznań świadka zeznał, że zajechał powódce drogę, bo upadł mu papieros. Okoliczność ta przesądza o przypisaniu mu odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie. Pozwany nie złożył żadnego dowodu, z którego wynikałoby, że R. L. nie jest odpowiedzialny za spowodowanie kolizji. Uzasadnianie odmowy wypłaty odszkodowania powoływaniem się na chęć uniknięcia zderzenia z psem nie jest wystarczające. Pozwany nie wykazał, aby taka okoliczność wystąpiła, ani tym bardziej, że do zachowanie R. L. w takich okolicznościach byłoby usprawiedliwione i w związku z tym wyłączałoby jego sprawstwo w spowodowaniu kolizji.

Uznać więc należy, że powódka wykazała, że co do zasady pozwany jest odpowiedzialny za szkodę polegającą na uszkodzeniu pojazdu.

Na okoliczność wysokości szkody został zgłoszony dowód z opinii biegłego sądowego.

Materiał dowodowy doprowadził do ustalenia, że szkoda poniesiona w związku z uszkodzeniem pojazdu jest szkodą całkowitą. Skoro sam koszt zakupu części zamiennych przewyższa wartość pojazdu, naprawa nie jest opłacalna. Zatem odszkodowanie należało ustalić poprzez wycenę wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym i w stanie uszkodzonym.

Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym jest zbliżona do wartości pojadanej w postępowaniu likwidacyjnym przez pozwanego. Natomiast wartość pozostałości została słusznie odniesiona do oferty zakupu, również podanej przez pozwanego. Zatem kwota należnego powódce odszkodowania to wartość 7.250,00 zł (11.400,00 zł – 4.150,00 zł).

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22.05. 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. 2013, poz. 392 z późn. zm.) zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7.250,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3.03.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie sąd powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powódka wygrała sprawę w 97,13%, a pozwany w 2,87%.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 1.590,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu kwotę 373,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17,00 zł, wynagrodzenia radcy prawnego kwotę 1.200,00 zł (§ 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).

Powódce przysługuje zwrot kwoty 1.544,36 zł (1.590,00 zł x 97,13%).

Pozwany uiszczył zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 500,00 zł. Z tego tytułu należy mu się zwrot od powódki kwoty 14,35 zł (500 zł x 2,87%).

Powódce ostatecznie przysługuje tytułem kosztów procesu kwota 1.530,01 zł (1.544,36 zł – 14,35 zł).

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.530,01 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Koszty związane ze sporządzeniem opinii przez biegłego sądowego wyniosły 999,10 zł, z czego z zaliczki zostały pokryte do kwoty 500,00 zł.

Do zwrotu na rzecz Skarbu Państwa pozostała kwota 499,10 zł.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ścignąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Słupsku kwotę 14,32 zł (499,10 zł x 2,87%) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku.

Na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. sąd nakazał ścignąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Słupsku kwotę 484,78 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, o czym orzekł w punkcie piątym sentencji wyroku.